

Az anyai szeretet

Az igazi anya szív
mindég nagyon szereti
gyermekét, még akkor is,
ha az már rég kirepült
a fészek melegéből,
és elfeledte rég őt.

Vagy öregen kihasználja
erejét, munkásságát,
az örökséget várja,
kevés, amit kapott már,
szidalmazza nap mint nap,
nem becsülve alkonyát.

Az anya szív minden
gondolata gyermeke
körül bolyong szeretve
és mindig jót akarva,
átvállalná a rosszat,
csak boldognak tudhassa.

Az anya szív megbocsájt,
fátylat borít ami fáj,
minden rosszat elfelejt,
csak a szépre emlékez.
Megszépíti a multat,
jelent is annak tudja.

Az anya imádkozik,
ha a nap leáldozik.
Magányában beszélget
az ég urával éppen,
kéri bocsánatát,
és áldását gyermekeire.